

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

nøgle•hullet

31. ÅRGANG
NR. 1 • 2014

TIL LOKAL-
HISTORIEN

NYT FRA LOKALHISTORISK ARKIV & FORENING I ALLERØD KOMMUNE

Før og nu i Blovstrød. Billederne af Vindbygaard fra 1933 og 2012 illustrerer meget godt temaet i LAFAKs nye bog, 'Allerødbilleder 2 - før og nu' – og emnet efter årets generalforsamling, hvor vi vil vise andre eksempler på udviklingen.

PROGRAMMET

TIRSDAG den 25. FEBRUAR 2014 kl. 19.30 på KIRKEHAVEGAARD

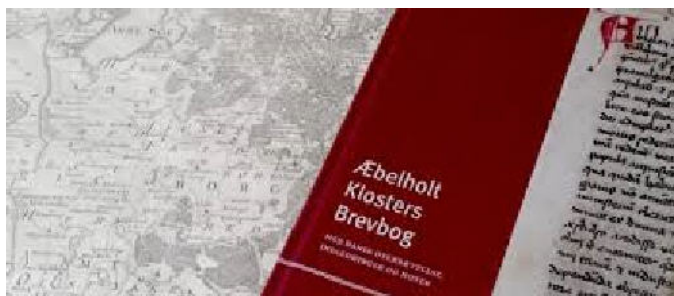
Ordinær generalforsamling

Dagsorden ifølge vedtægterne.

Efter generalforsamlingen viser arkivleder BIRTHE SKOVHOLM billeder fra Arkivets store billedsamling under titlen ALLERØD – FØR OG NU

Rosmosegård i Blovstrød før og nu.

ONSDAG den 26. MARTS 2014 kl. 19.30 på KIRKEHAVEGAARD

Vore landsbyers middelalderhistorie belyst af Æbelholt Klosters Brevbog og andre kilder

Lektor CHR. GORM TORTZEN har været med til at genoversætte Æbelholt Klosters og Esrum Klosters Brevbøger, der udkom i hhv. 2013 og 2002. Begge bøger fortæller om vore landsbyer og gårdes tilhørsforhold til klostrene fra 1100-tallet og frem til begyndelsen af 1500-tallet, og om beboernes navne og dagligliv. Gorm Tortzen vil give os et indblik i forholdene i bl.a. Vassingørød, Lynge, Børstingerød, Hammersholt og andre af vore landsbyer.

SØNDAG den 15. JUNI 2014: Arkivets sommerudflugt - reservér dagen

DE NYE RUM

Med indvielsen af de tidligere omtalte nye lokaler i Arkivet, er der flyttet lidt rundt i Kirkehøvegaard.

Især de store formater på matrikel- og geodætiske kort var et problem, og alle de fine lokale figurer, lervarer og andre tredimensionelle sager har nu fået flotte rammer i de nye lokalers dekorative glasskabe. Der er ikke tale om systematiske samlinger med alle pottemagere, kun hvad vi har arvet eller selv fundet - men tanken om at dyrke emnet op er nærliggende. Så, hvis du skulle kende til lokale motiver på malerier, keramik eller finurlige lokalt fremstillede ting, kan vi opfordre til at mærke dem diskret med vore

små klistermærker med teksten: 'Dette har lokalhistorisk betydning! Kassér det ikke, men aflever det til Lokalhøstøriske Arkiv & Forening... osv...' Samlingerne og rummene kan beses i arkivets åbningstid samt efter generalforsamlingen tirsdag d. 25. februar.

Hjørneskabene fra FH-villaen er blevet fyldt med lokal keramik, og Lillerøds gamle byvåben er ophængt sammen med et foto af Allerøds borgmesterkæde

RIV NED OG BYG NYT

Bybilledet forandres stadig, og har altid gjort det, men i disse år på en nyere måde. I de tidlige år af byernes vækst, før ret mange nulevende har oplevet det, byggede dygtige håndværkere pæne huse med det pladskrav, der var almindeligt omkring århundredskiftet og frem til 1950'erne. Så kom den massive fremvækst af parcelhuse i nye boligområder, nogle ret få etageejendomme hos os, og en glidende udskiftning af forretninger og virksomheder.

Fra 1970'erne voksede vore krav til mere plads, og vi så mange tilbygninger og "velfærdsknaster" og i landbrugsområder kom der "EF-altaner", indtrukne stuehusgavle på gårdene, som fik bedre råd. Nogle af de fladtagede parcelhuse fik rigtig tagrejsning med plads på 1. sal.

Inden opførelsen af Allerød Have på Allerødvej lå dette forbyggede bondehus ved 'Møggården', men som fælleshus til bebyggelsen blev det fint restaureret omkring 1990.

I de tider blev boligmassen ændret til huse i én stil med ofte grimme tilbygninger i en helt anden, og arkivets billedsamling er fyldt med eksempler på både uforståelig smagløshed og heldigvis også på vellykkede og forskønnende tilbygninger. (Nøglehullet nr.1, 2003)

Den nye trend, som vi undrende oplever i de seneste år, er mere rabiat: Køb lidt billigt, riv skidt ned og byg nyt efter egen (eller Lind & Risørs) smag. I dag er det grundene, der tæller mest, især naturligvis nær S-tog, centrum eller i supernatur, og dagens krav om isolering eller nutidige faciliteter gør det åbenbart ikke svært at skaffe en nedrivningstilladelse. Sådanne tilladelser er rent tekniske, en eventuel kulturværdi må vi andre påvise. I mange tilfælde er der ikke tale om nogen videre bevaringsværdi, men bybilledet ændres og

Tokkekøbvej 30 - før og nu, 2009 og 2013

bliver mere og mere præget af de dominerende typehusfirmaers ret ens huse.

I 1980'erne lykkedes det 'Lokallisten' at få indført reglen om, at LAFAK skal informeres om påtænkte (kommunale) nedrivninger, så der bliver mulighed for at fotografere. Det smuttede enkelte gange, men nu modtager vi kopier af alle nedrivningstilladelser.

Nogle eksempler

På Tokkekøbvej 30 lå til 2010 et for sømt traditionelt hvidt længehus, der istandsat kunne have været rent liebhaveri.

Det nye ultramoderne hus bag det lukkede plankeværk bidrager ikke meget til miljøet i det ellers romantiske Horsemosekvarter.

Frederiksborgvej 44 havde tidligere købmandsbutik, inden Folke Andresen startede herrefrisørsalon i 1964. Vi ved endnu ikke, hvad der kommer på grunden. 2013

Også på Bakkevej og Nyvej er ældre huse helt udskiftet, ligesom på Kratbjergvej.

Allersenest forsvandt Folke Andresens herrefrisørsalon og hele huset på Frederiksborgvej 44, fordi der skal bygges nyt, og på Lindeallé er

hele seks nye parcelhuse kommet til, de fire på grunden ved arkitekten Georg Jensens eget nedrevne, men bevaringsværdige hus. Også i rækken af Georg Jensen-huse på Pileallé blev et enkelt udskiftet.

Mere trist opleves det, at et af de

De fire nye huse på Lindeallé 18-24 kom til at ligge meget tæt. 2011

gamle huse på Rødpælevej blev nedrevet sidste efterår. Huset var ikke meget bevaringsværdigt, men passede fint ind i miljøet med skovgærdet i baghaven og kendt af mange, fordi der engang hørte et fritliggende ishus ved landevejen til.

Når grunden er stor nok, er pointen naturligvis at frastykke en ekstra byggegrund, hvilket er sket mange gange, det giver jo gerne små, nemme haver, fx ved Rønneallé 28 A., et par steder på Kollerødvej, og der er flere tilfælde overalt. Der er tit brug for arkivets fotografiske udrykningshold for at fastholde disse dele af fortiden.

Ole Høegh Post

Det nu nedrevne hus på Rødpælevej 26, hvor den gamle Bregnerødvej gik ind i Ravnsholt.

FLERE AF HANS LARSENS ERINDRINGER

I 1999 modtog Arkivet et hæfte med erindringer skrevet af Hans Larsen født 1850 i Farum og opvokset på Stendyssegård, Lyng Bygade 12 i Lyng.

Vi bragte et lille udsnit i Nøglehullet 2/1999, hvor Hans Larsen fortalte om Lyng, hvor familien flyttede til i 1851. Hans nedskrev sine erindringer omkring 1920 i flere bind, men kun det første er bevaret.

Vi har endnu engang plukket lidt i erindringerne, og for at gøre det lettere at forstå for vore læsere, har vi omskrevet det til et mere moderne sprog - for, som det ses af teksten i boksen, kan det være lidt af en udfordring at læse originalen.

...Der blev da besluttet at prøve Helene Kilder ved Tidsvilde, det skulde efter Folketroen helst være Sandhans Nat, der skulde bades i Kilden, drikes af Vandet og hælssoves lidt paa Helenes Grav, det blev overholdt nøjagtig og hon tog en Dunk Vand med Hjem som blev brugt til at bade med enden 14 Dage var saarene lægte og vær Spor af Sygdommen forsvunden....

Mors familie i Lyng

'Om min morfar [Hans Nielsen] har jeg intet videre kunnet erfare. Han var rimeligvis født på gården [Stendyssegård] og har været en del ældre end min mormor. Mor kunne kun dunkelt huske ham som en ældre mand med gråt hår og skæg; ikke ret høj, men temmelig fyldig. Hun var kun 5-6 år, da han døde. Mormor var middelhøj, temmelig fyldig og mod slutningen svær.

Hun havde altid været et arbejdsmandsmand og næsten aldrig syg. Hun havde 6 børn, 2 sønner og 4 døtre.

Udateret foto, nok 1940'erne, af Stendyssegård på Lyng Bygade

Hanne 'Høker's butik nordligst i det gamle købmandshus på bygaden ca. 1910

Et årstid efter morfars død giftede hun sig med Peter Hansen ... fra Farum. Hun døde 12. september 1854 af en ondartet brandbyld henved 80 år gammel...

Morbror Jens var krøbling. Barnepigen havde tabt ham, da han var hændt et årstid gammel, så hans ben blev lamme. Han kunne ikke gå men kun krybe på gulvet, så benene og især fødderne blev misdannede. Da han var 5-6 år gammel, kom han bort og lærte at gå på krykker. Efter hans konfirmation kom han i skrædderlære og blev en dygtig landsbyskrædder. Han var mægtig intelligent og fingerfærdig og kunne lave næsten alt, hvad det skulle være. Han giftede sig temmelig ung og bosatte sig på husmandshuset til fødegården.

Høkerforretningen

Senere solgte de ejendommen og købte et hus i Lyngø og lavede en høkerforretning, som hans kone

Hanne 'Høker' (tv) fotograferet med sin storesøster. 1930'erne

[Ellen-Høker] passede. Den står der endnu i samme stil, som den begyndte for snart 70 år siden og drives nu af deres datter Hanne. [Hanne Høker, der havde høker-/købmandsforretningen på Lyng Bygade 31] Morbror Jens og hans kone Ellen havde 9 børn, hvoraf de to døde som små...

Datteren Hanne (Johanne) [Det er stadig Hanne Høker, der hed Hanne] en rar og dygtig pige, gift med klokkerens søn Jens Pedersen, som var smedemester i Lyng. De havde ingen børn, og hendes mand døde temmelig ung... Der var næsten 30 års forskel på alderen af den ældste og den yngste af de syv søskende...

Mor

Mor var altså den yngste af sine 6 søskende. Hun var lidt under middelhøjde og temmelig klejn i modsætning til sine søskende, der alle var mere eller mindre fyldige. Hun skal som ung have været en skønhed uagtet, hun som barn havde haft et par slemme epidemisygdomme. Først mæslinger i en temmelig høj grad, siden kokopper. Hun har fortalt, at hun måtte ligge med vanter på hænderne for ikke at kradse sårene op; derved blev hun fri for koppe-ar. Dengang kendte de jo ikke noget til vaccination.

Da mor var 15 år, fik hun ringorm, [en svampeinfektion] en sygdom, som i de tider grasserede, og det var i meget høj grad, og som jeg synes, jeg må fortælle da kuren, som hjalp, er betegnende for de tider.

Helenekilde

Det var altså i høj grad, og når noget af udslættet lægtes, kom andre igen. Der blev søgt råd både hos læger, kloge mænd og koner, men intet hjalp. Der blev da besluttet at prøve Helene Kilde ved Tisvilde. Det skulle efter folketroen helst være Sankthans Nat, der skulle bades i kilden, drikkes af vandet og helst soves lidt på Helene Grav. Det blev overholdt nøjagtigt, og hun tog en dunk vand med hjem, som blev brugt til at bade med. Inden 14 dage var sårene lægte og hvert spor af sygdommen forsvundet. Mor troede fuldt og fast, at det var det eneste, der hjalp. Ja, endda arrene efter sårene var forsvundet.

Min barndom

Som lille må jeg vist have været noget vild og uforsigtig. Engang, jeg har vel været tre à fire år, var jeg kravlet op på en stol for med en kæp at prøve at nå loftet. Det gik galt. Jeg faldt ned og slog næsen itu. Bedstefar forærede mig, vel for at

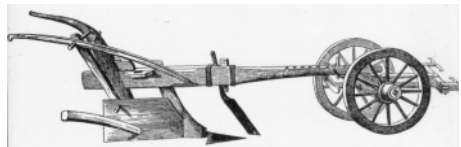
trøste mig, en lille lommekniv – for resten et farligt legetøj for sådan en pøg. Mor ville lokke den fra mig, men jeg ville ikke af med den. Det gik da også galt. Jeg faldt og stak kniven helt igennem højre kind og har haft mærke deraf al min tid. Det er det første, jeg kan huske, at jeg med indbundet hoved sat på bedstefars arm. Kniven, rød af blod lå på en stol. Siden dengang var jeg bedstefars dreng. Jeg sov hos ham og spiste hos ham, og kniven ville jeg ikke mere have.

En anden gang havde jeg fået en ny bluse på, som jeg var meget stolt af. Jeg fik sneget mig ud på gaden, men da jeg så en vogn komme oppe på vejen, ville jeg over vejgrøften og ind i haven for ikke at blive overstænket af vejsnavset. Der lå et par sten, der var faldet ned fra stengærdet, i den vandfyldte muddergrøft, som jeg heldigt fik balanceret over, men så gik det galt, da jeg ville over gærdet. Jeg faldt på ryggen i grøften og var sandsynligvis druknet, hvis ikke en mand fra køretøjet havde set det og var sprunget af vognen halet mig op.

Jeg husker en anden lille oplevelse fra barndomstiden, som måske har nogen betydning for min interesse for gamle sager, men som jeg egentlig aldrig senere har nået at kunne få tilfredsstillt.

Det var Fastelavns Mandag, og jeg plagede Bedstefar om at gå med mig ned i byen for at se karlene slå katten af tøndem. Det var nok før, jeg begyndte at gå i skole, ellers var jeg

vel gået alene; men det var for tidligt, der var ingen kommet endnu. Da vi kom ned i den anden ende af byen, kom Bedstefar i snak med en jævnaldrende bekendt, aftægtsmand Jens Hansen. Han fik os med ind og se hans gamle sager. Han havde fået indrettet et helt museum i en lille bygning omme bag gården. Der var gamle Lundstikkevogne, [arbejdsvogne] træpløve med hjul, krøjerharver

Gammel dansk hjulpløve

med trætænder [forgængerer] til Svensk-harven] og mange andre gamle sager. En del deraf havde han selv lavet, fortalte han. Han forærede mig et låsetøj til en gammel stenlås pistol, som jeg blev meget glad for og begyndte derfor at interessere mig mere for de andre ting og syntes, det var morsomt.

Jens Hansens Bryllupstøj

Jens Hansen ville have os med ind og se hans bryllupstøj, men desværre blev der ikke tid dertil, for nu kom Fastelavnskarlene, og det var jo mere vigtigt. Dog fik jeg det senere, flere år efter at se, men desværre sølvspænder og sølvknapperne var væk og erstattet af spænder af tin og uægte knapper. Bukserne var af gult hjorteskind med broderi af silke og spænder under knæene, brystdugen af rød- og gulstribet klæde, koften brun og ligesom brystdugen med mange

Stendyssegaard set fra luften i slutningen af 1940'erne, hvor vi må gå ud fra, at udlængerne er fornyet siden Hans Larsens barndom i 1850'erne. Men stuehuset er nok det, der omtales her.

sølvknapper helt op til skuldrene, og skoene med store sølvspænder over vristen.

Hvis man dengang ligesom Jens Hansen, havde holdt de gamle sager i hævd, ville meget måske have set anderledes ud nu, og meget var sparet, som nu er gået til grunde. Smidt væk som gammelt skrammel.

Stendyssegård bygges om

I foråret 1855 blev det gamle stuehus brudt ned med undtagelse af storstuen, der blev indrettet til bolig under bygningen af den ny, og der blev indrettet et lille rum til sovekammer til Bedstefar og mig.

En del af værelset var af gamle loftsbrædder og derfor ikke videre tæt. Det var anden pinsedag, og vejret var fint solskin og dejligt varmt. Folkene var til Skovbal i Lystrup

Skov. Om aftenen blev det et forrygende vejr med snestorm og kulde, så de næppe kunne nå hjem.

Pigerne bankede Bedstefar op om natten for at han kunne lukke dem ind. De var fulde af sne, og gennem sprækkerne i bræddevæggen var sneen føget ind i vort kammer, og der lå et tykt lag på sengens overdyne og helt hen over gulvet. Det var den 13. maj...

Lidt efter høsten stod det nye stuehus omtrent færdigt, så der kunne flyttes ind. 'Jordsmålet' ud til haven var en del lavere end til gården, hvorfor der blev lavet kælder under det meste af bygningen.

Her var bryggers med bageovn, pigekammer, pulterkammer og mælkestue, og foroven mod gården var sovekammer, daglig stue, køkken og Bedstefars stue.

Mod haven var den såkaldte storstue, havestue med lille veranda og øverststuen; men de to sidste stuer stod i mange år umøbleret. At møblere var der ikke råd til, bygningen havde kostet for meget, og flytte de gamle ting, dragkister og lågkister derind, kunne der slet ikke være tale om. De var jo gamle og umoderne, så det kunne jo aldrig gå an. Den ene af dragkisterne var lavet helt af egetræ, finéret med palisander og indlagt med indhulede messingbånd på hjørner og mellem skufferne og i fin rokokostil.

Messingbeslagene var stødt lidt itu, men ellers fejlede den intet, men den blev tillige med lågkisterne flyttet ned i pulterkammeret i kælderen. Da den havde stået der et par år, var noget af finéren løst af fugtighed, men den fejlede ellers intet. En snedker, der fik den at se, syntes at det var synd, den skulle stå dernede. Han tilbød at lave den i stand for 5 rigsdaler, ja så skulle den også laves, mente far. Den blev kørt hjem til snedkeren, men vi så den aldrig mere. Snedkeren havde solgt den og var rejst sin vej.

SKOLEN FOR OMKRING 150 ÅR SIDEN

I 2014 er det 200 år siden, der indførtes undervisningspligt for alle børn i Danmark.

Fra 1814 skulle alle børn modtage undervisning indtil konfirmationsalderen, - dog kun hver anden dag på landet. Det var sognet, der skulle betale, mens det var staten, der bestemte, hvad der skulle undervises i, og for første gang blev gymnastikundervisning obligatorisk.

Hans Larsen skolegang i slutningen af 1850'erne og først i 1860'erne beskriver han her:

Min skoletid

Om skoletiden er der ikke ret meget at fortælle. Vi lærte nogenlunde at læse og skrive og en lille smule regning på tavle og så en hel mængde religion. Så havde vi en time 'på landkortet' dagen før hver eksamen. Der var også en globus, som læreren engang viste os hvorledes den drejede sig rundt, ingen historie undtagen

bibelshistorie. Om morgenen sang vi en salme, så blev vi hørt i udenadslæktierne, katekismus og bibelshistorie og derefter lidt 'kalkation' [kalkulation] og forklaring over det læste.

Derefter frokost og leg på legepladsen. Så læsning i læsebogen, men ingen forklaring over det læste. Middag og leg en time. Om eftermiddagen

Lyngby Skole med de udendørs gymnastikredskaber, ca. 1890

skrivning efter forskrift. Kun i det sidste skoleår lidt skrivning efter diktat.

Om eftermiddagen den sidste time regning på tavle efter opskrift. Vi var kun et par stykker, der nåede så vidt, at vi fik et lille indblik i brøker. Tiden fik læreren til at gå ved uafbrudt at ryge tobak og slå i katederet, når støjen blev ham for stærk. Han var egentlig ikke slem til at bruge spansk-røret, der var kun et par sølle tjenestedrenge, han havde særlig nag til. Det var især, når de ikke opremsede udenadslæsningen flydende nok.

Lad mig med det samme fortælle en lille tildragelse fra omtrent midten af min skoletid. En 6 à 7 års dreng der fra byen kom ind i skolen med en

seddel fra forældrene. De bad om hans søster måtte få fri, da hun skulle med dem bort. Der udspandt sig da følgende samtale mellem læreren og drengen, som slående illustrerer samtaleformen og kraftudtrykkene, der brugtes der på egnen af størstedelen af den mandlige ungdom på den tid:

Læreren: - Hvordan har din moder det?

Drengen: - Hun har det 'Fannen huttemig' godt, hun skal 'Fan ejene' snart ha en lille.

Læreren: - Så skal hun det? Hvad skal så den lille hedde?

Drengen: - Bliver det en dreng, skal han 'Fan æj og huttemej' hedde Ole Jensen, men bliver det en tøs, ved jeg

'Fan eje og hugge og danse mej' ikke, hvad hun skal hedde.

Han kunne ikke tale rent, men bande kunne han.

En anden, ikke så morsom, tildragelse foregik et par år senere.

Det var først på vinteren, og den første is var kommet på gadekæret.

Vi var om middagen nede og prøve isen, men den var alt for tynd. Et lidt yngre, noget vildt plejebarn satte i rend fra land og gled et langt stykke ud på isen; den brast, og han blev våd over det hele. For at nå land måtte han sparke isen i stykker. Da vi kom ind i skolen, tog jeg som en af de største mod til mig og fortalte læreren, at 'Niel' var falden gennem isen og var helt gennemvådet. Læreren mente, at han skulle gå hjem straks.

Isen på Lyngø Gadekær - på et nyere fotografi fra 1960'erne - en fristende glidebane

Det var måske en fejl af læreren, at lade ham gå hjem, pjask våd og i hård frost, og han havde en ¼ mil [ca. 1,5 km] at gå. Han blev da også forkommen og kunne ikke mere. En mand, der traf ham, bragte ham hjem, men han havde fået for meget og døde af koldbrand nogle dage efter.

Frikvartererne var naturligvis de bedste, skønt vi kun havde den lille legeplads, 'Eksercerpladsen', som vi kaldte den, til at tumle os på, ja, og så gaden, når føret var til det.

Her spillede vi langbold og 'pind', to spil, som senere helt er gået af mode, men dengang blev drevet med særlig interesse af os børn, uagtet vi fik mange spektakler deraf, når bolden røg ind i en have mellem grønkaalen,

eller pinden gik gennem en rude. Vi dyrkede også brydekamp (livtag) og væddeløb foruden mange andre børnelege. Idræt som boldspil, brydning, væddeløb og køllekastning havde før været en del af den voksne ungdoms tidkort [tidsfordriv], men var omtrent helt holdt op, - måske fordi det blev overdrevet – og kort og keglespil kom i stedet i forbindelse med drikkeri, der tog fart, da Bajerskøllet kom i brug.

Da jeg blev lidt ældre, blev det ikke til ret meget med skolegangen, navnlig om foråret og sommeren.

Jeg måtte hurtigt begynde at køre harve og tromle, passe gæs og lam, at de ikke kom i kornet.

Når folkene var i tørvemosen, måtte jeg gå den halve mil med middags-

maden til dem, ride hesten i tørveæltet og lægge tørvemassen i bed. Det var et strengt arbejde for en 12-13 årig dreng. Så rive hø i høhøsten, tage rug og havre fra efter mejerne i høsten, lægge det i neg, bære neg sammen og tage neg fra under indkørslen i lade og stak – det var heller ikke så let. Så tage kartofler op efter ploven om efteråret. Dermed gik en fjorten dages tid.

Der var også mange småting, der skulle gøres: flytte køer og får, løbe ærinder, bringe mad og øl i marken til folkene, trække køer, ride heste til vands og meget andet, så det var ikke let at være skoledreng i de tider.

Man skulle lystre og stå på pinde for alle, som var en smule ældre end én selv. □

Stendyssegaard i dag: bygningerne ombygget til beboelse, 2002

Allerødbilleder 1 har fået en efterfølger !

Allerødbilleder 2

- før og nu

Lokalhistorisk Arkiv og Forening i Allerød Kommune

- med gamle billeder fra Arkivets billedsamling og modsvarende nyoptagelser i farver fra de allerseneste år. (128 sider.)

Pris for medlemmer ved køb hos LAFAK

125,- kr. excl. fragt

Pris for ikke-medlemmer hos LAFAK

150,- kr. excl. fragt

Bogen kan også købes uden rabat i Allerød Bog & Idé

BILLEDER FRA ERIK HENNINGSEN

I årenes løb har Arkivet modtaget en mængde fotos fra Erik Henningsen, og vi har flittigt brugt en del af dem som illustrationer i Nøglehullet. Sidste år modtog vi endnu en stor portion, og vi bringer her nogle eksempler på Erik Henningsens billeder:

Luftfoto af Lillerød med Banevang og jernbanen i forgrunden og Amsvej, der går under viadukten og ind i billedet mod Biblioteket. Til venstre Pr. Valdemars Allé og th. MD Madsensvej. Kollerødvej snor sig øverst th. Midt '80-erne

*Nymøllevej med Møggården tv., jernbanebroen og Tokkekøb Hegn i baggrunden.
1982*

Det nu nedrevne banehus ved Hesselgårdsvej tv. med Høvelte Vandværks pumpehus th og nedgangen til vandværket bag den hvide låge.1982

LAFAKs firmamedlemmer

Allerød Bog & Idé
Allerød Dyreklinik
Allerød Fysioterapi og Træning
Allerød Handelsforening
Allerød Lamper Aps.
Allerød Planteskole
Allerød Rotary Klub
AllerødTransporten A/S
Alt om Blovstrød
AOC Engholm
Bedre Bad Allerød -VVS Aps.
Billhuset Allerød Aps.
Birkholm Planteskole A/S
Bo' s Autoservice v/ Bo Hansen
BoRent Hjemmeservice Aps.
BrilleHuset Allerød v/ Lene Krogh
Aage Christiansen & Søn Aps.
Click Allerød Foto
Enevoldsen Kommunikation
Anne Franch Møbelpolstring

Handelsbanken i Lillerød
Karin Hermansen Guld - Sølv - Ure
Huset Hauberg
Krukkerne Blomster og Vin
Laser Technical Services A/S
Lillerød Brugsforening –
KVICKLY Allerød
Lillerød Rotary
Lynge Erhvervsforening
Lyngehus
Marianne Møllebro - ejendomsmægler
Møllehøj Landbrug, Lille Lyngby
Nejstgaard & Vetlov, Statsautoriseret
Revisions-A/S
Carl Nielsen & Søn A/S
Nordea Allerød
Pensionsstyrelsen
ROMA Pizzeria & Grill Bar
Schouboefonden
Skjold Burne v/ Claus A. Østberg

Lokalhistorisk Arkiv og Forening i Allerød Kommune, Kirkehavegård, Kirkehaven 10, Lillerød, 3450 Allerød, tlf. 48 170891. Åbningstid: Tirsdage kl. 9.00-13.00 samt efter aftale med arkivleder Birthe Skovholm på mail eller telefon.

Henvendelse kan også ske til:
Ole Høegh Post (formand) tlf. 48 17 53 26 (kun aften)
Wolthersvej 6, Lillerød, 3450 Allerød.

Arkivets e-mailadresse: LAFAK@LAFAK.dk - Hjemmeside: www.lafak.dk

"Nøglehullet" er arkivets og foreningens medlemsblad. Redaktion: Birthe Skovholm, Ole Høegh Post. Tryk: Enevoldsen Kommunikation Aps.
Oplag: 500 eksp. ISSN 0905-4146

Februar 2014

Fotografier med kendt fotograf: Theodor Andersen s. 1 ø, E.Henningsen s. 18, 19 ø og n, Møllebro/Nielsen s. 16 , Sylvest Jensen s.2 tv.,12, Ole Høegh Post s. 1 n, 2 th.,3, 4, 5, 6, 7.